

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2703/2023
11.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ружица Лекић, адвокат из ..., против тужене Туристичке организације Општине Мало Црниће из Малог Црнића, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Мало Црниће, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 61/22 од 26.10.2022. године, у седници одржаној 11.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 61/22 од 26.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 61/22 од 26.10.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена делимична пресуда Основног суда у Пожаревцу П1 458/2020 од 20.09.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење тужене број ../2017 од 29.12.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ../07 од 04.10.2007. године, са анексом број ../13 од 31.01.2013. године и да тужиоца врати на рад.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредби чланова 441. и 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је од 04.10.2007. године био запослен код тужене, прво са IV степеном стручне спреме, а потом по анексу уговора о раду од 31.01.2013. године са VI степеном стручне спреме, све до доношења решења о отказу уговора о раду од 15.01.2016. године. Решење о престанку радног односа поништено је правноснажном пресудом од 07.12.2016. године и тужена је тужиоца вратила на рад 05.12.2017. године. У то време био је на снази Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места тужене од 02.06.2016. године, по ком је било систематизовано укупно два радна места, једно радно место директора и друго радно место сарадника за туризам и маркетинг. На радном месту директора, у време када је тужена вратила тужиоца на рад, била је запослена ББ, на основу Одлуке о именовању Скупштине Општине Мало Црниће од 27.11.2017. године. Дана 06.12.2017. године тужена је донела нови Правилник о систематизацији радних места, по ком је систематизовано само једно радно место директора тужене. На овај Правилник Општинско веће Општине Мало Црниће дало је сагласност 15.12.2017. године, истог дана Правилник је истакнут на огласној табли тужене и ступио је на снагу 23.12.2017. године. Дана 21.12.2017. године тужена је тужиоцу уручила анкетни листић за запослене у јавном сектору, у вези спремности за споразумни престанак радног односа уз исплату отпремнине. Тужилац се изјаснио да не жели да му по том основу престане радни однос, па је од Националне службе за запошљавање 26.12.2017. године прибављен извештај по коме та служба нема потребе за запошљавањем лица са образовним профилом који има тужилац. Дана 28.12.2017. године Управни одбор тужене је утврдио престанак потребе за радом једног запосленог код тужене, те је након тога донето спорно решење о отказу уговора о раду тужиоцу дана 29.12.2017. године, из разлога што је због организационих промена престала потреба за обављањем послова сарадник у туризму, а не може му се обезбедити обављање других послова. У разлозима ове одлуке наведено је да Одлука о максималном броју запослених у 2017. години у систему локалне самоуправе Општине Мало Црниће и Правилник о унутрашњој систематизацији радних места тужене од 06.12.2017. године, предвиђају потребу за запошљавањем само једног запосленог, директора, па како Општина Ново Црниће није расписивала интерне конкурсе, нити је заснивала радне односе са било којим лицем јер није обезбедила средства за исплату зарада, испуњени су услови за престанак радног односа уз исплату отпремнине.

Са полазиштем на овако утврђене чињенице, нижестепени судови налазе да је решење тужене од 29.12.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду донето у законитој процедури и у складу са одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 113/17), у вези са одредбама чланова 21. и 22. Закона о начину и одређивању максималног броја запослених у јавном сектору („Службени гласник РС“ бр. 68/15, 81/16 – одлука УС).

Апелациони суд је оценио као неосноване наводе жалбе везане за законитост и могућност примене одлуке Управног одбора тужене од 28.12.2018. године, као и за утврђену чињеницу да се на основу Одлуке о максималном броју запослених у 2017. години у Општини Мало Црниће тужиоцу није могло обезбедити обављање других послова.

По становишту Врховног суда правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили постављени тужбени захтев као неоснован.

Тужилац наводима ревизије не доводи у сумњу правилност разлога на којима је другостепени суд засновао своју пресуду. Ревизијом се не указује који су то конкретно послови постојали на нивоу Општине Мало Црниће на које је тужилац могао бити распоређен према стручној спреми коју поседује, а то му је ускраћено због изосталог поступка расписивања интерног, односно јавног конкурса. Пошто у Општини Мало Црниће није било средстава за исплату зарада, није разматрана могућност премештаја на послове других радних места, из ког разлога ни за друге запослене није предвиђен премештај на друге послове и поступак за остваривање тог права. Стога, по оцени Врховног суда наводима ревизије није доведен у сумњу утврђени престанак потребе за радом тужиоца у систему локалне самоуправе Мало Црниће.

Наводе ревизије да је тужена злоупотребила своја овлашћења тако што је доношењем аката којима је спровела организационе промене спречила реинтеграцију тужиоца у радни однос, Врховни суд у околностима конкретног случаја не налази основаним, имајући у виду да је рационализација броја запослених на нивоу Општине Мало Црниће извршена на основу и у складу са Законом о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору („Службени гласник РС“ бр.68/15 и 81/16).

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**